

מסורת הש"ס

(6) [מוספספא פ"ה]
(5) [קדושין כד. וס"ג]
(4) [עירובין פה. וס"ג]
(3) [מוספספא פ"ד]
(2) [בבא"י נוסף: וספ
עומתא
צידוה]
(1) [מוספספא פ"ה]
(1) [נרש"י נוסף:
כבר, נרש"י צבר"ר
נוסף: לה, (ט) דפס"ר
דברא, (י) [צ"ל,
(א) דפס"ר תנאז,
(ב) נראה שז"ל דפסרמ,
והוא גיזל ד"ה מה,
(ג) נראה שז"ל תפסר,
(ד) נראה שז"ל מנז.
מח"ס ש"ח ועי' מהרש"א
על מוס' ונאגמרת]

מוסף רע"י

היובא בסוף המסכת

מוסף תוספות

א. כדי להקל עליה דא
בסות הוה ליה לשמושיה
עבד דמתא. כ. רבא.
דאמרי פירושא
להחמיר עילוי להניק שתי
שנים. ד. רבא.
לדא פירש, אימור לפי
הצורך נתחייב, והא לא
אצטרך. מוס' ה' צריך
ד. א"פ שלא היה צריך
לפרש. מוס' ה' ה' ה' ה'
ו. ע"פ ש' מוס' ה' ה' ה'
ז. ש' לישב פרש"י, ואף הוס' ה'
ח. מן ירושלמי.
ט. דאדברא משום ה' ה'
י. מניחא משום. מוס' ה' ה'
יא. דגרמינן מנייניה. מוס' ה'
יב. ה' ה'.

פסקי רי"ד

תנאי רשעון חזו מחתים וזו: ג' מחלו וזו. ודאי עקר ליה למתניה קמא: ואין אחד מן העדים הראשונים ואחד מן האחרונים מטערפין להעיד שהיה תנאי בנות זה כל זמן שלא יבואו שנים [כחאד יועידן] בחדא מן התנאים כשר ע"י עדי חתמיה ולא כל כמיניהו דהנן לשוויי תנאה בגיטא: איילמא אסיפא. פשיטא דלין אחד מן הראשונים כלום שרי אפילו בלא שמייה אינן כלום דהא בציל ליה ההוא תנאה: אלא ארישא. דקאלין או האי או האי: מהו דתנאה. הוילי ומקיים גיטא בחד מהני תנאי הוו להו כחד תנאה וכל סהדי דמספרי לקוימי תנאה דהאי גיטא ליטטרפו קא משמע לן: מתני' ואגעי לאנטיפרס וחור. מיד: תנאו בטל. כלומר ושוב אינו כשר לגרש בו אפילו חור והלך לגליל ומשטהו שלשים יום אינו בטל דקא סלקא דעתך אנטיפרס תחמילת גליל היא ועתה

מתנאי הראשון הלך לגליל ולא שהה שם
שלושים יום הרי זו מגורשת שזמן הש
עומתה י צרם יהודה צבאו גמליל ליהוה
דעמיה עכו צמדית הים קיימאל: כל
צו. צגמרל פרה ואל לא עבר שהי
צראש יהודה חן צראש גליל הלכך
ומשתי הוה גיעול לך הוציר לה יא
ליהודה והגיע לכפר עומנאי וחזר לא
עומנאי לא בא וחזר צתור שלשים ול

שְׁנֵי שָׂנִים וְאַחַד דָּקָסָה: דאָוקי רישא דממת' צ' שנים ממם ואע"ג דקסס:
דקאמר מת הבן בחור שמי שנים ה"ז גט: בדלא פריש.
שנים והרי הניקתו כל לרכו: סיפא דפריש. על כרחיק דוקא
לא אינטרדיך לפרוש ופריש: אלא לרב אשי. דלמר רישא

בשלמא לרבא רישא בדלא פריש סיפא
דפריש אלא לרב אשי מאי שנא רישא ומאי
שנא סיפא קשיא ת"ר⁶ הרי זה גימך על מנת
שתשמישי את אבא שתי שנים ועל מנת
שתניקי את בני שתי שנים אע"פ שלא נתקיים
התנאי הרי זה גט לפי שלא אמר לה אם
תשמישי אם לא תשמישי אם תניקי ואם לא
תניקי דברי רבי מאיר וחכ"א נתקים התנאי
ה"ז גט ואם לאו אינו גט רשב"ג אומר אין לך
תנאי בכתובים שאינו כפול איכא דאמרי לר'
מאיר קאמר ליה ואיכא דאמרי לרבנן קאמר
להו איכא דאמרי לר' מאיר קאמר ליה והכי
קאמר ליה אין לך תנאי בכתובים שאינו כפול
והוה להו שני כתובים הבאין כאחד⁷ וכל שני
כתובים הבאין כאחד אין מלמדין איכא
דאמרי לרבנן קאמר להו והכי קאמר להו אין
לך תנאי בכתובים שאינו כפול וגמרינן
מינייהו ורמינהו הרי זה גימך ע"מ שתשמישי
את אבא שתי שנים על מנת שתניקי את בני
שתי שנים מת האב או מת הבן אינו גט
דברי ר' מאיר וחכמים אומרים אע"פ שלא
נתקיים התנאי הרי זה גט יכולה היא שתאמר
לו תן לי אבך ואשמשנו תן לי בנך ואניקנו
קשיא דרבי מאיר אדרבי מאיר קשיא דרבנן
אדרבנן דרבי מאיר אדרבי מאיר לא קשיא
התם בדלא כפליה לתנאיה הכא בדכפליה
לתנאיה ורבנן אדרבנן לא קשיא⁸ מאן חכמים
דהכא רבן שמעון בן גמליאל היא דאמר
כל עכבה שאינה הימנה הרי זה גט תנו רבנן
אמר לה בפני שנים הרי זה גימך על מנת
שתשמישי את אבא ב' שנים וחזר ואמר לה

בְּשֵׁלָמָא דְּרַבָּא רִישָׁא בְּרַלָּא פְּרִישׁ וְסִיפָא בְּדַרְפִּישׁ. פִּי קְנוּטָא
 כִּיּוֹן לָלֵא אֲלֵטְרִיךְ לְפְרוּשֵׁי וּפִירֵשִׁי אֲמַרִי לְחַמְיָא לְמִמַּר
 דְּלִפְדִּילֵיּוּ מַת לֹא הוּא גַּט וְאִין נִרְחָה לְרִי דְּהָא גְבִי אֲבִיו אֲלֵטְרִיךְ
 לְפְרוּשֵׁי^א וְגַבִּי בֶן אֲלֵטְרִיךְ לְפְרוּשֵׁי לְרִי יְהוּדָה דְּלֹאמַר יִיִם חוּדֶשׁ^ב וְמַה
 סְפִירֶשׁ נִמִּי אֲנָה לְרַב אֲשֵׁי מֵאִי שָׂנָא
 רִישָׁא וְמֵאִי שָׂנָא סִיפָא כִּיּוֹן דְּבִרְשָׁא
 כְּמַפְרֶשֶׁי יוֹס אַחַד דְּמִי עַל כְּרַחֲמִין מֵהַ
 הַאֲבָז הֵבֵן דְּקַמִּי כְּגוֹן שְׂמַת וְלֹא
 הִנִּיקְתּוּ כֻּלָּל וְאִמְרֵי הִי"ו גַּט הֵא לֹא
 נִתְקִיִּים כְּלוֹם מִן הַתְּנַאֲלִי וְאִין נִרְחָה
 דְּלִכְ"ע מַת הֵבֵן הִיִּינוּ שְׁלֹא הִנִּיקְתּוּ
 כֻּלָּל יֵט דְּכַפִּירֶשׁ תְּמַנִּי וְנִרְחָה לְרִי
 דְּהֹאֲלִיל בְּשֵׁלָמָא לְרַבָּא^ב כִּי"ו וְסִיפָא דְּפִירֶשֶׁה
 לְהֹאֲלִיל וּפִירֶשֶׁה נִשְׁטֵי^ג וְהֹלִיל לְצִדְרָה
 קָא מְכִוִּין וְאִפְלִיו מַת אִינוּ גַּט אֲלֵא
 לְרַב אֲשֵׁי כִּיּוֹן דְּרִישָׁא נִמִּי הוּא^ד בְּמַפְרֶשׁ
 יוֹס אִי הָרִי נִמִּי נִתְכִּיּוֹן לְצִדְרָה כִּיּוֹן
 דְּפִירֶשׁ וְאִפְלִיו מַת לֹא לִיהוּ גַּט כְּמוֹ
 נִסְפָּא^ה וְחָזַן אֵהוּ שְׁנֵי בְּתוּבִין הַבָּאִין
 בְּאֶחָד. הַקְדָּשָׁה הִי"ר אֲלֵחָנָן בְּפִרְקָא
 הָאֹמַר (דְּמַסָּא) דְּפִרְקִי מִקְרָאִי
 טוֹבָא לְרִי חִינָחָן בֶּן גַּמְלִיאֵל דִּלְגָּה שְׁנֵי
 תְּנַאֲלִי כְּפֹל לִימָא^ו דְּהוּא בִּי כְּתוּבִין
 הַבָּאִים אֶחָד וְיִ"ל דְּהֵטֵם אֶחָיִבָא
 דְּלֹאמַר דְּהֵכָא דְּלִרְבֵּנָן קָאמַר לְהו"י אִי
 נִמִּי אִי הוּא פִּרְקִי לִיה הֵטֵם מְכֹולָהוּ
 בְּהָדִי הִדְלִי הוּא מִשְׁנֵי לְהוּ דְּהוּ שְׁנֵי
 כְּתוּבִין הַבָּאִין אֶחָד וְעוֹד דְּשִׁפְרִי^ז מִנְרִיךְ
 לְהוּ רַבִּי חִינָחָן בֶּן גַּמְלִיאֵל הֵטֵם:
וְגַמְרִינָן מִיִּנְיָהּ. פִּי קְנוּטָא^ח
 וְלֹא הוּא שְׁנֵי כְּתוּבִים

הצאין כאחד דכולהו מנריך להו ר' חנינא בן גמליאל בקדושין (ג"ר סס) ואין נראה להביד רבי אלחנן דהתם לא מנריך להו אלא דמשני להו דאין משום אחד מהן ללמוד דניבעי תנאי כפול אבל לרבי מאיר דיליף מנייהו לא עביד שם תריכותא ויש לומר דש בזה שום תריכותא: תניא

[illegible]

האנטיפרסם חוזר ולאחר ימים הֵךְ לגליל ונשמהה ליל והרי לא הֵךְ עד עתה ונשמהה: **לכפר עוטנאי**. קס"ד כפר שלשים ואין כאן עוד לא תנאי ולא גט להתקיים עוד: **לעזו**. קא סלקא תהיה שלשים יום עובר מכנגד פניך מיד יהא גט: **והיה הולך ונא אנטיפרסם ביהודה וכפר עוטנאי בגליל**. סמוכים זה לזה בספר זה : לאנטיפרסם וחזר לא בטל תנאו דאכתי לא אויל לגליל וכי אלז דלא לימני תלתין יומין אלז מיום שיגיע לגליל. היה הולך מגליל וזה: **בינאים**. היה הולך מיהודה לגליל ועבר את האנטיפרסם ולכפר ושהה: **מעילין אוסו לחומרא**. ואמרין מגורשת ליפסל לכהונה: ואינה

וְשֵׁם אֶבֶן עֵמֶם לְקָרִיץ לַלְחָמִים עִמָּם כְּאוֹרֵם מִכְשֵׁשׁ דָּמִי וְאֵינוֹ יָלֵד לְחַלּוּלֵי (ח"ו) דִּישׁ חִילּוּק בֵּין עֵם וְיֹכֵחַ אֲדַרְבָּרֵי כִּי דַעֲמֵם כְּאוֹרֵם מִכְשֵׁשׁ דָּמִי. כִּי שֶׁל מִתְּנֵי בֵּין הַנֶּחָל אֲדַרְבָּרֵי אֵי גִיטָא דִּיהֶשְׁתָּא בְּעַם אֲדִי מִתְּנֵי עִמָּם לְכִישׁ אֶבֶן יֵלֵד לְדִמְדֻמָּתֵי שְׁמָוֵל אֲדִי מִצֵּינִן לְמַסְפֵּק כִּי מֵאִיר דִּמְיוֹן דֵּלֵא אִיפְסִיקָא בְּהִיא דְּהַלְחֵל כִּי מֵאִיר דֵּלֵא מִצֵּינִן לְמַסְפֵּק אֲתַנְתָּא שְׁמָוֵל דִּיבֵּל שְׁמָוֵל אֲדַרְבָּרֵי הַחֲמוּרֵהוּ וְהַבֹּקֶץ הֵם בְּשֵׁם דִּישֵׁם שֶׁלֹּא מִצֵּינִן עֵלְיוֹ מִכְשֵׁשׁ אֲלֵימֵךְ אֲלֵימֵךְ כִּי הוּא כֹּחַ דֵּלֵא עֵלְיוֹת הַחֲתֻרֵת לְעֵלְיוֹת כִּי הוּא עֵצֵי דֵּלֵא אִיפְסִיקָא בְּהִיא דִּיהֶשְׁתָּא שְׁמָוֵל דֵּלֵא כְּפִלְיָא לְנִתְּחָא אֲדִי מִצֵּינִן אֲדַרְבָּרֵי שְׁפֵסֶף כִּי הוּא אֲדִילִין כִּי אֲמַאי אֲדִי כִפְסֵן אֲדַרְבָּרֵי הִלְחֵל כִּי הוּא (א) אֲדִי בְּחִטָּא אֲדִי בְּקֻדְרוּשׁוֹ דְּפִלְיֵין מִי נַחֵם הֵרִם עַם וְכֹחַ הַמֶּלֶךְ שֶׁל הַלְחֵמִי דְּבִרְבֵּי כְּפֵסֶף שְׁמָוֵל שֶׁלֹּא

(א) נראה דנ"ל דולד קאמר דהיינו שחי שנים. (ב) נראה דנ"ל דלא מצינו שפסק כר"מ לא בגיטין ולא בקדושין וכו'.

מי שאחזו פרק שביעי גימין

עזר.

עין משפט
נר מצוה

סדר א ב מ"י פ"ח מהל'
גירושין הלכה יח סמג
עשין כ טו"ש"ע אה"ע ס"י
קמג סעיף י:
סג ג מ"י שס פרק ט
הלכה ט סמג שס
טו"ש"ע אה"ע ס"י קמד
סעיף ז:

פסקי רי"ד (המשך)

[illegible]

ואמר בפני שנים הרד"ק
שניקן ע"מ שחתיני לא
האשים את אהרונים
הראשונים את האחרונים
רצה משמטתו רצה
ותנת לו ר' וזו פי' אסור
לפני שנים וכו' ולא מסר
לה בפניהם שאם מסר
לפניהם איננו לא בהא
הנאה ותו לא מצי לאתני
תנאן אהרנא אלא כן
מסר בפניהם כשלאסור
לאסור ואלא ע"מ שן
ר' וזו אסור לה בפני שנים
וכי' שאל בה ר' הוסיף
לומר שאל בה שחתיני
לי מאתם וזו תוספת על
הנאן הראשון ולעקרמן
לא בה מלא כאלה הנאן
הראשון שאל אלו אלא
הכי ק"ל או תנאי אלא
או מאתם וזו אבל אם
אסור לה בפני שנים הרד"ק
שיקן על חמת שחתיני
לא אסור מאתם וזו ואמר לה
בפני שנים אהר"ן ה' אמת
ע"מ שכלו דברים אהרונים
את הראשונים ואין אחד
מן הראשונים או ה' אמת
האחרונים מצטרפין. הן
אילווא אפיסא ר' ביטל
אלא אריסטא שפסא שמה
שפסדיה וזו אינו מעיד
לאילו לא כמניניה לשויי
תנאן גיטא דר' דמסר
מילתא חזק דר' חזמא
ל' קיומי אהר' מצטרפי
ל' הן חזמא

[illegible]